गोवर्द्धनोद्धरणंसपरिकरमनुस्मरन्प्रकटितैश्वर्यस्यश्रीकृष्णस्यप्रीतिंप्रार्थयते देवइति यज्ञविप्लवेनयारुट्तयादेवेइंद्रेवर्षतिसति वर्षाश्मपरुषानि लैः अशनिजलशर्करातीव्रवायुभिः सीदत्पालपशुस्त्रिआत्मशरणं सीदंतः पालाःपशवः स्त्रियश्चयस्मिन्तत्तथा आत्मास्वयमेवशरणंयस्यतद्दो ष्टंदृष्ट्वा अनुकंपीउत्स्मयन्हसन्प्रौढिमाविष्कुर्वन्शैलमुत्पाट्य अबलोबालोलीलार्थमुच्छिलींध्रंयथातथाएकेनकरेणबिभ्रत्दधत्गोष्ठमपात् पा लितवान् एवंमहेंद्रमदभित् गवामिंद्रइत्युत्तराध्यायार्थंचस्मरति सएवंभूतःश्रीकृष्णोनःप्रीयात् प्रीयतामिति षड्विंशेदशमेव्यक्तःषड्विंशोदशमोह रिः व्यनक्तुपंचविंशंमांचतुर्विंशतितःपृथक् ॥ २५ ॥ इतिदशमस्कंधेटीकायांषड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ सप्तविंशेतदालक्ष्यकृष्ण स्यप्रभवंपरम् वर्ण्यतेसुरभींद्राभ्यामभिषेकमहोत्सवः १ गोवर्धनेधृतेशैलइतिशक्रस्यभयेनागमनेहेतुः आसाराद्रक्षितेव्रजइतिसुरभेर्हर्षेणागमन

देवेवर्षतियज्ञविप्लवरुषावर्षाश्मपर्षानिलैःसीदत्पालपशुस्त्रिआत्मशरणंदृष्ट्वाऽनुकंप्युत्स्मयन् ॥ उत्पाट्यैक करेणशैलमबलोलीलोच्छिलींध्रंयथाबिभ्रद्गोष्ठमपान्महेंद्रमदभित्प्रीयान्नइंद्रोगवाम् ॥ २५॥ इतिश्रीभा गवतेमहापुराणेदशमस्कंधेषड्विंशतितमोऽध्यायः॥ २६॥ ॥ ७ ॥ श्रीशुकउवाच गोवर्द्धनेधृतेशै लेआसाराद्रक्षितेव्रजे ॥ गोलोकादाव्रजत्कृष्णंसुरभिःशक्रएवच ॥ १ ॥ विविक्तउपसंगम्यव्रीडितःकृतहेल नः॥ पस्पर्शपादयोरेनंकिरीटेनार्कवर्चसा॥ २ ॥ दृष्टश्रुतानुभावोस्यकृष्णस्यामिततेजसः॥ नष्टत्रिलोकेश मदइंद्रआहकृतांजलिः॥ ३॥ इंद्रउवाच विशुद्धसत्त्वंतवधामशांतंतपोमयंध्वस्तरजस्तमस्कम्॥ मायामयोऽयंगुणसंप्रवाहोनविद्यतेतेऽग्रहणानुबंधः॥ ४॥

म् ॥ १ ॥ तत्रेंद्रआगत्यकिंकृतवांस्तदाहवि विक्तउपसंगम्येत्यादिनाअथाहसुरभिरित्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन विविक्तेएकांतेपादयोःपस्पर्श नमश्चकार ॥ २ ॥ अस्यकृष्णस्यश्रुतश्चासावनुभाव श्चश्रुतानुभावःदृष्टःश्रुतानुभावोयेनसइंद्रःनष्टत्रिलोकेशोऽहमितिमदोयस्यसः ॥ ३ ॥ तत्रममापराधंक्षमस्वेतिवक्तुंतवतावदपराधोनास्त्येवत्वयाअ नुग्रहएवकृतइत्याहचतुर्भिःविशुद्धसत्वमिति धामस्वरूपंशांतमेकरूपमतश्चतपोमयंप्रचुरज्ञानंसर्वज्ञमित्यर्थः कुतःध्वस्तरजस्तमस्कंध्वस्तेअविद्य मानेरजस्तमसीयस्मिन् अतएवायमस्मदादिषुदृश्यमानः मायाकार्यरूपः गुणसंप्रवाहःगुणैःसंप्रोक्षतइतितथा संसारइत्यर्थः सःतेतवनविद्यतेयतः अग्रहणेनाज्ञानेनानुबध्यतइतितथासः सर्वज्ञस्यतेनास्तीत्यर्थः अज्ञानसंबंधोवा ॥ ४ ॥